

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 286

гр. Варна, 28.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Ат. Атанасов

като разглежда докладваното от Пламен Ат. Атанасов Търговско дело № 20233100900119 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба предявена от Й. А. Н., с ЕГН *****, с адрес: с.С., обл.Д., ул.“В.“ №**, чрез адв.В. Н., със съдебен адрес: гр.София, ул.“Иван Денкоглу“ №7, ет.5, ап.9, против “ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр.София, бул.“Витоша“ №89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, Бистра А.а Василева, Евгени Йосифов Бенбасат и Борис Христов Паличев, действащо чрез юрисконсулт П. Н., с която са предявени обективно, кумулативно съединени иски с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на застрахователят да заплати на ищеца сумата от 150000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болка и страдание в резултат от смъртта на синът му Й. Й. А., който е починал в следствие от ПТП настъпило на 19.10.2018г., около 01:30 часа на републикански път II-29, с посока на движение от гр.Добрич към гр.Варна, на територията на общ.Аксаково, обл.Варна по вина на водача лек автомобил “Рено Туинго“, с рег.№** **** **, чиято отговорност към момента на инцидента е била застрахована при ответника по задължителна застраховка “Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 19.10.2018г.- датата на деликта, до окончателното изплащане на задължението.

Сочи се банкова сметка за евентуално доброволно плащане на застрахователното обезщетение с IBAN: ***** и BIC: *****.

Исковата молба отговаря на изискванията за редовност, посочени в чл.127, ал.1 и чл.128 от ГПК, поради което съдът е постановил връчване на преписи от същата на ответника.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, с който поддържа становище за неоснователност на иска.

В срока по чл.372, ал.1 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба, с която се оспорват релевираните с отговора възражения за неоснователност на претенцията.

В срока по чл.373 от ГПК ответника е депозирал допълнителен отговор, с който поддържа доводите изложени в отговора на искова молба.

По допустимостта на предявените искове:

Съдът намира, че предявените искове са процесуално допустими, поради което производството следва да се насрочи за разглеждане в о.с.з.

По предварителните въпроси:

С оглед предмета на предявения иск, попадащ в приложното поле на чл.365 от ГПК съдът счита, че иска следва да се разгледа по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

Искането на ответника за привличане на трето лице помагач, е направено своевременно по смисъла на чл.219, ал.1 от ГПК, в надлежната форма и от активно легитимирано лице. Предвид изложените твърдения, че виновния водач за настъпване на процесното ПТП, е напуснал местопроизшествието, като не е сигнализирил органите на МВР за неговото настъпване и е бил неспособен водач, съдът намира, че при евентуален неблагоприятен за ответника изход на спора, на основание чл.500, ал.1, т.3 и ал.2 от КЗ той би имал иск срещу третото лице, т.е. че е налице правен интерес от исканото привличане, поради което са налице предпоставките за положително произнасяне по искането.

По доказателствените искания на страните:

Представените от ищецът, писмени доказателства се явяват допустими, относими и необходими за изясняване на спора от фактическа страна, поради което следва да бъдат допуснати до събиране по делото.

Следва да се допуснат поисканите от страните съдебни медицинска и автотехническа експертизи, тъй като отговорите на формулираните от страните въпроси ще послужат за изясняване на спора от фактическа страна. С оглед наличието на взаимосвързаност на задачите на медицинското и автотехническото заключения, включително предвид нуждата от изясняване на механизма на настъпване на травмите у пострадалия, въпросните експертизи следва да се обединят /назначат/ като комплексна.

Следва да се уважи искането на страните за изискване на материалите по воденото наказателно производство, тъй като същите са от значение за изясняване на спора по настоящото дело. Ето защо следва да се изиска за послужване НОХД №1381/2022г. по описа на ОС Варна.

Искането на страните за събирането на гласни доказателства за установяване на претърпените неимуществени вреди и за съпричиняване на вредоносния резултат, следва да се уважи, с оглед факта, че показанията на свидетелите ще установяват относими за спора обстоятелства.

Във връзка с оборване на твърденията за търпени неимуществени вреди, следва да се уважи и искането на ответника за издаване на съдебно удостоверение което да послужи за

снабдяване с доказателства адресната регистрация на ищеца и починалия.

Липсата на спор относно наличието на застрахователно отношение за процесния автомобил към датата на деликта, обуславя неоснователност на искането на ищецът за задължаване на ответника да представи застрахователна полица.

Не са налице представките за служебно събиране на доказателства в подкрепа на доводите на ответника за противозаконно отнемане на процесния автомобил, доколкото страната е състояние сама да се снабди с исканите доказателства, включително и чрез съдебно удостоверение.

С оглед обстоятелството, че зададените въпроси към ТЛП, не могат да получат еднозначен отговор и в случай, че страната не се яви или откаже да отговори, не е възможно да се правят изводи, така формулираните от ответника въпроси не отговарят на изискванията на чл.176, ал.3 от ГПК. Ето защо това искане на ответника, следва да се остави без уважение.

На основание чл.140, ал.3 от ГПК страните следва да бъдат приканени към медиация или към спогодба, като им се разясни, че приключването на спора по доброволен ред ще съкрати продължителността на съдебното производство, окончателно ще уреди взаимоотношенията между тях, като същевременно ще намали размера на разносните в производството.

Воден от горното и на основание чл.374, ал.2 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждане на делото по реда на Глава XXXII от ГПК-“Производство по търговски спорове“.

КОНСТИТУИРА С. И. С., с ЕГН *****, с адрес: с.О., обл.Д., като трето лице помагач на страната на ответника ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, на основание чл.219 от ГПК.

УКАЗВА на третото лице помагач, че може да подаде становище по иска и отговора на ответника, в срок до първото по делото о.с.з.

СЪОБЩАВА на страните, следният проект за доклад по делото, на основание чл.374, ал.2 от ГПК:

Постъпила е искова молба от Й. А. Н., с ЕГН *****, против “ДЗИ-Общо застраховане“ ЕАД, с ЕИК 121718407, с която са предявени обективно, кумулативно съединени икове с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на застрахователят да заплати на ищеца сумата от 150000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болка и страдание в резултат от смъртта на синът му Й. Й. А., който е починал в следствие от ПТП настъпило на 19.10.2018г., около 01:30 часа на републикански път II-29, с посока на движение от гр.Добрич към гр.Варна, на тририторията на общ.Аксаково, обл.Варна по вина на водача лек автомобил “Рено Туинго“,

с рег.№** **** **, чиято отговорност към момента на инцидента е била застрахована при ответника по задължителна застраховка "Гражданска отговорност", ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 19.10.2018г.-датата на деликта, до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че на 19.10.2018г. на републикански път II-29, е настъпило ПТП с участието на л.а."Рено Туинго", с рег.№** **** **, управляван от С. И. С., в резултат от което е настъпила смъртта на Й. Й. А.. Сочи се, че по повод процесното ПТП е образувано наказателно производство, в границите на което С. С. е признат за виновен за причиняване по непредпазливост на смъртта на Й. А.. Сочи се, че ищецът е баща на починалия, поради което има право да получи обезщетение за претърпените от смъртта на синът си вреди. Поддържа се, че внезапната смърт на Й. А. е довела до множество страдания и огромни затруднения в семейство му, както и че отношенията между баща и син са били изключително близки и топли, характеризиращи се в взаимно разбирателство, обич и подкрепа. Развити са обстояйни съображения за претърпените от ищецът неимуществени вреди в резултат от внезапната, неочаквана и насилствена смърт на неговия син, която е причинила на първия неописуема мъка, душевни болки и страдания, които ще продължават и занапред, тъй като загубата на най-близкия до него човек е непрежалима. Изложени са и съображения за реда за определяне и за размера на дължимото обезщетение, като се поддържа, че предявеният иск е съобразен с принципа за справедливост, с действително претърпените болки и страдания и с лимитите на отговорност на застрахователните компании по ЗГО за 2018г., като и със съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид. На следващо място се твърди се, че водачът на л.а."Рено Туинго", с рег.№** **** **, попада в кръга с лица, чиято отговорност се покрива от застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите сключена с ответника, със срок на валидност от 23.04.2018г. до 22.04.2019г. Твърди се, че със Заявление вх.№0-92-1552/03.02.2022г. и Допълнителни заявления от 21.02.2022г. и от 20.04.2022г., ищецът е предявил пред ответният застраховател претенция за заплащане по доброволен ред на застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди. Твърди се, че по така заявената претенция е образувана Щета №43072952200021, която е приключила с отказ за плащане на застрахователно обезщетение с мотив, че липсва законно основание за това. Развити са подробни съображения за противоречието на разпоредбата на чл.498, ал.1 от КЗ, която въвежда задължителна предпоставка-предявяване на доброволен претенция пред застрахователя като условие за реализирането на гражданските права по съдебен ред, с Конституцията на Република България и Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи, както и с основни принципи, залегнали в ГПК. Поддържа се, че горечитираната правна норма по недопустим начин ограничава правата на пострадалите да претендират и получат своевременно застрахователно обезщетение.

С депозираният в срока по чл.367, ал.1 от ГПК писмен отговор от ответника, се признава наличието на застраховка "Гражданска отговорност" по Полица №BG/06/118001229632, относно лек автомобил "Рено Туинго", с рег.№** **** **, валидна

към датата на процесното ПТП. Оспорва се наличието на предпоставките за заплащане на обезщетение, като се поддържа, че въпросната застраховка няма покритие по отношение на претенцията, при условията на чл.477, ал.2 от КЗ, тъй като процесният автомобил е бил противозаконно отнет от собствениците му в съучастие между водача И. С. и починалият Й. А.. Сочи се, че съгласно чл.493, ал.2, т.1, б.а от КЗ застраховката "ГО" на автомобилистите покрива отговорността за вредите по ал.1, причинени от виновния водач, при условие той че не е придобил владението върху автомобила чрез кражба, грабеж или престъпление по чл.346 от НК. Твърди се, че в настоящия случай е налице кражба на л.а. с рег.№** **** **, което обстоятелство е изрично установено в наказателното производство, образувано във връзка с процесното произшествие и настъпилата смърт на единия от извършителите. С оглед изложеното се поддържа, че процесният застрахователен договор не покрива отговорността на водача на л.а."Рено Туинго", с рег.№** **** ** за нанесените при управлението му вреди на трети лица, съответно, че предявения иск за заплащане на застрахователно обезщетение се явява неоснователен. На следващо място се оспорва размера на иска, като недоказан и завишен-несъобразен със съдебната практика и принципа за справедливост визиран в чл.52 от ЗЗД. В условията на евентуалност се поддържа възражение за съпричиняване от страна на починалия пътник в автомобила, както за настъпването на деликта, така и на негативния за него резултат. Твърди се, че извършвайки кражба на автомобила, с който впоследствие е реализирано произшествие, Й. А. сам е допринесъл за настъпването на деликта, като това негово противоправно поведение се явява условие, без което е нямало да настъпят, последващите произшествие и смърт. Твърди се още, че приносът на починалия се изразява и в пътуване, в нарушение на чл.137а от ЗДвП, без поставен предпазен колан, което е довело до изпадането на тялото му от автомобила, съответно е причинило настъпването на тежки увреждания и летален изход. Наред с това пътувайки при неспособен водач, който е употребил алкохол и наркотични вещества, пострадалия се е изложил на повишен риск от настъпването на произшествие със злощастен край. В този смисъл и в условията на евентуалност, се претендира за редуциране на размера на обезщетението при отчитане на приноса на пострадалия за настъпването на деликта и на уврежданията. Оспорва се акцесорната претенцията за лихва за забава, като следваща съдбата на главният иск и по отношение на началната дата, от която тя се дължи. Твърди се, че датата, от която застрахователят дължи изплащането на законна лихва за забава е уредена в разпоредбата на чл.497, ал.1, т.1 от КЗ.

С подадената от ищецът допълнителна искова молба, се оспорват възраженията и доводите на ответника изложени в отговора на исковата молба, като са доразвити съображения в подкрепа на претенцията. По конкретно се оспорват възраженията на ответника за липса на застрахователно покритие и за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалият. Твърди се, че Й. А. не е знаел, че владението върху л.а."Рено Туинго", с рег.№** **** ** е противозаконно отнето и не е съдействал за извършването на това престъпление. Също така не е знаел и че към момента на инцидента И. С. е бил неспособен водач. Твърди се още, че Й. А. е получил процесиите увреждания, довели до неговата смърт, въпреки наличието на поставен предпазен колан.

Оспорват се доводите за прекомерност на размера на поисканото обезщетение, като се поддържа, че същият е адекватен, съответства на получените неимуществени вреди и принципът закрепен в чл.52 от ЗЗД, също така кореспондира с икономическата и обществена конюнктура, и лимитите на отговорността на застрахователите по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите". Оспорва се и възражението на ответника за недължимост на лихва за забава, като се поддържа, че тъй като в случая законната лихва е компенсаторна, тя се дължи от датата на деликта. Сочи се, че ако главният иск беше насочен към деликвентът, то той би дължал лихва от датата на увреждането, съответно застрахователят я дължи "per argumentum" от чл.429, ал.2, т.2, вр. ал.3, вр. чл.432, ал.2, изр.1 от КЗ. Поддържа се, че застрахователят дължи на пострадалия застрахователно обезщетение, което включва главница за имуществени вреди, главница за неимуществени вреди, законна лихва, пропуснати ползи и др. Поддържа се още, че ако застрахователят не се произнесе в срок, той дължи и законна лихва върху застрахователното обезщетение, в което се включва и законната лихва, дължима от деликвента от датата на деликта.

С отговора на ответника на допълнителната искова молба, се поддържат оспорванията, възраженията и доводите за неоснователност на претенциите.

Предявените претенции намират правното си основание в чл.432, ал.1 от КЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

С оглед становищата на страните, **съдът намира за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че:**

- на 19.10.2018г., около 01:30 часа на републикански път II-29, с посока на движение от гр.Добрич към гр.Варна, на територията на общ.Аксаково, обл.Варна е настъпило ПТП по вина на водача лек автомобил "Рено Туинго", с рег.№** **** **;

- към този момент Й. Й. А.-син на ищеца се е возил в посоченият автомобил, като в резултат от горесцитираното ПТП е настъпила неговата смърт,

- към датата на въпросното ПТП с ответното дружество е съществувало валидно облигационно правоотношение по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" относно л.а."Рено Туинго", с рег.№** **** **, обективирано в Полица №BG/06/118001229632;

- във връзка настъпило събитие ищеца е предявил пред ответното дружество писмена застрахователна претенция със Заявление вх.№0-92-1552/03.02.2022г. за изплащане на застрахователно обезщетение, по която е образувана Щета №43072952200021, приключила с постановен от ответника отказ за плащане на застрахователно обезщетение.

Всички останали права, факти и обстоятелства, са спорни и се нуждаят от доказване.

Съгласно общия принцип за разпределение на доказателствената тежест всяка от страните следва да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си и относно изгодните за нея факти. В конкретния случай ищеца следва да установи, че е пострадал в резултат на противоправно поведение на застрахованият-водача на автомобила, станал

причина за ПТП, при наличие на валидна застраховка с ответника, че е предявил доброволна претенция пред застрахователя за заплащане на обезщетение и какъв е размера на претърпените вреди, а ответника обстоятелствата изключващи отговорността на водача, причинил процесното ПТП, т.е. че поведението на същия не е виновно и противоправно, както обстоятелства редуциращи размера на отговорността му-наличие на съпричиняване и получаването от пострадалият на плащане обезщетяващо същите вреди.

ДОПУСКА до събиране в о.с.з. представените от ищецът писмени доказателства.

НАЗНАЧАВА комплексна Съдебно медицинска и авто-техническа експертиза, вещите лица, по която да отговорят на въпросите формулирани от страните в исковата молба и в отговора на същата.

ОПРЕДЕЛЯ за вещи лица д-р Д. А. Д. и инж.Й. Л. М..

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещите лица в **размер на 1000лв.**, от които 250лв. платими от бюджета на съда и 750лв., вносими от ответника в едноседмичен срок от съобщаването, за което следва да се представят доказателства по делото.

След представяне на доказателства за внесен депозит от ответника, да се съобщи задачата на вещите лица и се призоват за о.с.з.

Указва на в.л., че следва да депозират заключението си в едноседмичен срок преди о.с.з.

Да се изиска НОХД №1381/2022г. по описа на ОС Варна.

ДАВА възможност на ищецът да се ползва от показанията на двама свидетели, при режим на водене, за установяване на търпените неимуществени вреди.

ДАВА възможност на ответника да се ползва от показанията на свидетелят М. Г. Х., с ЕГН *****, с адрес с.О., общ.Б., ул.“Д.“ №*, при режим на призоваване, за установяване на липсата на застрахователно покритие, евентуално наличието на съпричиняване.

ЗАДЪЛЖАВА ответника, в едноседмичен срок от съобщаването да представи доказателства за **внесен депозит за призоваване на свидетелката в размер на 80лв.**, от който 10лв. за разноски.

ДА се издаде поисканото от ответника съдебно удостоверение, което да послужи за снабдяване с информация за постоянен и настоящ адрес, и промените им ищеца и починалия Й. Й. А., след представяне на доказателства за внесена по сметката на съда държавна такса в размер на 5лв.

ОСТАВЯ без уважение искането на ищеца за задължаване на ответника да представи застрахователна полица.

ОСТАВЯ без уважение искането на ответника за извършване на служебна справка, дали срещу лицето С. И. С., с ЕГН *****, има образувано досъдебно производство за противозаконно отнемане на л.а.“Рено Туинго“, с рег.№** *****, както и искането за задължаване на посоченото лице да обяснения по реда на чл.176 от ГПК, в качеството на

ТЛП.

НАСРОЧВА производството по т.д.№119/2023г. на ОС Варна за разглеждане в открито съдебно заседание **на 04.04.2024г. от 14.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, съдържащо проект за доклад на делото и разпределение на доказателствената тежест, а на ищецът и препис от допълнителният отговор на исковата молба. На третото лице да се изпрати и препис от отговора на исковата молба, ведно с указания, че може да подаде становище, в срок до първото по делото о.с.з.

НАСОЧВА страните към процедура по медиация, която могат да заявят и осъществят **безплатно** в Център за медиация към Окръжен съд Варна, находящ се в сградата на Съдебно-изпълнителната служба при РС Варна, на адрес: гр.Варна, ул.”А.Кънчев“ №12, със служител за контакт Нора Великова - ет.4, стая 419 в сграда на ОС Варна, на тел.052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

Указва на страните, че решаването на спора, чрез медиация ще съкрати продължителността на производството, като разреши спора по взаимноизгоден и приемлив начин, и ще намали разноските им.

Приканва страните към спогодба, като им разяснява, че приключването на спора по този ред, ще съкрати продължителността на делото и ще доведе до окончателно уреждане на взаимоотношенията им, като същевременно ще намали размера на разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____